

Erdőmérnök, főiskolai tanár, professor emeritus. Mérnöki tanulmányait Sopronban folytatta, 1960-ban végzett. A Miskolci Erdőrendezőszékhelyen, majd a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságban szerzett szakmai gyakorlatot. 1963-ban vizsgát tett Sopronban az Egyetemre. Tanársegéd, majd adjunktus lett, 1974-ben doktorált. Az oktatásban szerzett tapasztalatai alapján került az Egyetem fehérvári Karára 1976-ban docensként. Fő feladata Földrendezőmérnöki szak beindítása, az oktatás megszervezése, a fő tantárgyának vezetése. 1984-ben főiskolai tanári címet nyert. 1980-tól a GEO főigazgató helyettese, majd tanszékvezető lett. Kiemelkedő munkát végzett az oktatásszervezés területén, ahol az új képzések akkreditációjával alakította a Kar munkáját. Mindig hallgatóközpontú volt, ezért viszonylag gyorsan kiérdemelte diákjaitól „A Tanár Úr” elismerő nevet. Kollégái is így beszéltek róla. Számos arborétum felmérésének irányításával iskolát teremtett.

Szabó Gyula a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Alsóvadászon töltötte gyermekéveit. Az ott tapasztaltak meghatározták egész életét, a föld, a növények és fák szeretetével. Középiskolába már Nagykőrösön járt. Útja szinte egyenesen vezetett Sopronba, az akkor Erdészeti főiskolára. Itt érte 1956 ősze is, és a többiekkel együtt végül Ő is kiment Ausztriába. Viszonylag korán hazajött, folytatta tanulmányait, majd 1960-ban erdőmérnök lett. Előbb szülőhelye közelében dolgozott a Miskolci 10. sz. Erdőrendezőszékhelyen, de mint fiatal házaspár a jobb lehetőségek reményében átkerült Lovasberénybe a Mezőföldi Állami Erdőgazdasághoz. Itt érte utol Sébor professzor hívása, menjen vissza az Egyetemre oktatónak.

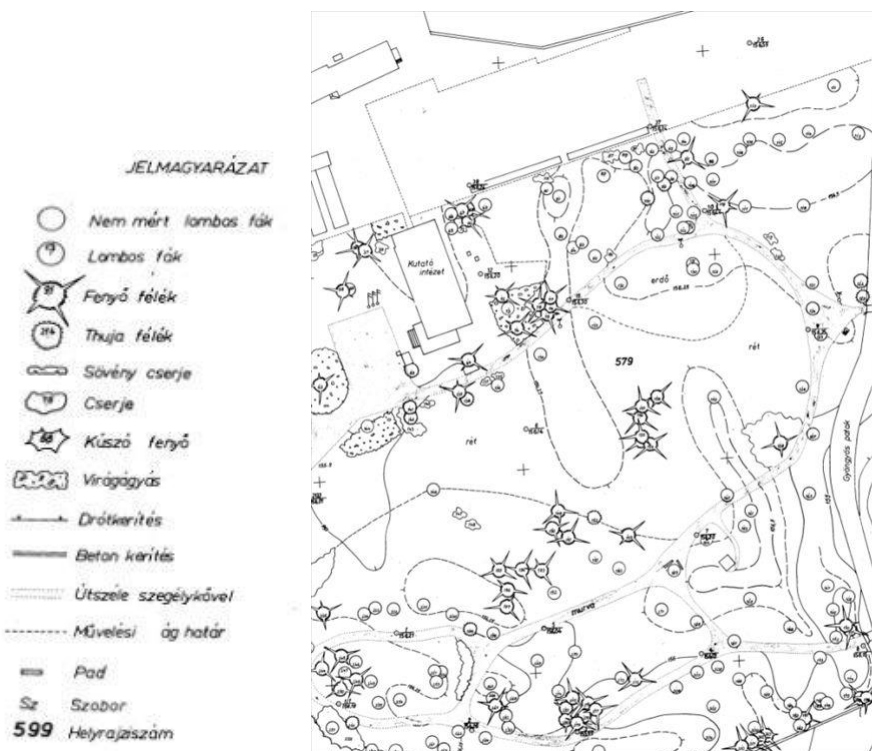
Tanársegédként kezdett a Földmérési Tanszéken, ahol egyik fő érdeklődési területe volt a fotogrammetria alkalmazása az erdőszékhely területén. Munkája elismeréseként 1969-ben adjunktusi címet kapott. A megkezdett témáját kutatta 1973-ban Helsinkiben is, ahol ösztöndíjként töltött 3 hónapot az ottani Műszaki Egyetemen. Munkája eredménye rövidesen beérett, 1974-ben szerzett egyetemi doktori címet Sopronban a „Földi fotogrammetria alkalmazása az erdőgazdasági szállítóberendezések alakváltozási vizsgálataiban” című dolgozatával.

Az Egyetemen oktató kollégái, különösen nemzetközi hírű professzorai – Sébor János és Bezzegh László – és kiváló oktató barátai nagy hatással voltak munkájára. Itt tapasztalta meg azt az oktató közösséget, mely sokáig példaértékű volt, és a későbbi fizikai távolságoktól függetlenül ható barátságokat eredményezett. Hatásuk mind az oktatásban, mind a személyes élet területén meghatározta életútját. Mindezek később visszaköszöntek tevékenységében is. Munkája során fontos volt számára a maximális felkészültség, a következetesség, és főként a hallgatók szeretete. Hozzá bármikor be lehetett kopogni, tanácsot lehetett kérni és kapni, mindig próbált segíteni a hozzáfordulók gondjain. És nemcsak adott, de szívesen is fogadott véleményeket, segítséget társaitól. Ez vezetett oda, hogy rövid időn belül „ráragadt” *A Tanár Úr* megnevezés, mely munkája során mindig védjegye is maradt. De nemcsak diákjai, hanem kollégái is így emlegették, sőt lassan már a családban is használták, ha róla volt szó.

Házassága – melyből két gyermeke született, Katalin és Gábor – sajnos megromlott. Talán ezért is fogadta örömmel az Egyetem rektorának döntését 1975 januárjában, amivel Székesfehérvárra helyezték a nemrég alakult Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karra. Feladata a már a névben szereplő Földrendező szak alapjainak megteremtése, és oktatásának megszervezése lett. Munkáját a Geodézia Tanszéken kezdte, elsődlegesen a felmérési ismeretek oktatásában kapott komoly feladatot. 1976-ban előléptették főiskolai docensnek, ezzel megalapozva későbbi feladatait.

Egy ideig – 1981-1990 között – az Alapozó Tárgyak Tanszékének vezetését is ellátta, ahol sok munkatársával alakított ki eredményes kapcsolatot. Munkája valójában akkor kezdett kiteljesedni, amikor irányításával megalakult a Felmérési és Földrendezői Tanszék, melynek első vezetője is lett. Munkatársai jórészt a GEO korábbi oktatói közül kerültek ki. Mindenkinek igyekezett önálló feladatkört találni, támogatta munkatársainak fejlődését, bevonta őket az oktatás mellett a kutatási feladatokba is.

Számos külső munkát hozott a GEO-ba, melyek javarészt összekapcsolódtak fő kutatási-oktatási szakterületével. Ezek közül kiemelkedett több arborétum (Zirc - 1978, Alcsútdoboz - 1979, Szeleste - 1981, Sárvár - 1982, stb.) részletes felmérése, ahol különösen kamatoztathatta erdőmérnöki ismereteit. Ezek a munkák nemcsak a közreműködő kollégái számára jelentettek újszerű feladatot, hanem kitűnő témául szolgáltak hallgatói szakmai ismereteinek bővítésére is. Ebben az időszakban számos végzős földrendező készítette szakdolgozatát ezekből a témákból. Mindezek mellett fontos volt az a csapatépítő munkája is, amire ezek a többnapos kiküldetések adtak lehetőséget.

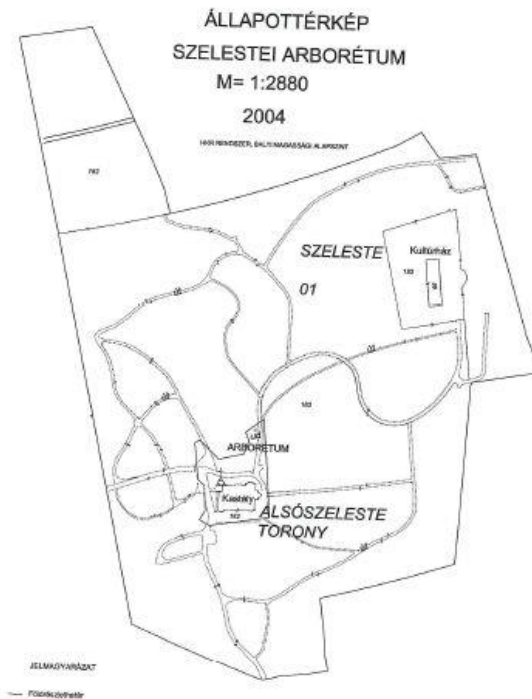

Külön kiemelendő, hogy nevéhez kapcsolódik Székesfehérvár első zöldfelületi térképének felmérése és térképezése is. Ő volt a munka szervezője és szakmai tanácsadója is. Minden résztvevő sokat tanulhatott egy ilyen speciális feladat megoldása során. Igyekezett minden helyszínen gyakran megfordulni, minden munkafolyamatban részt vállalni. Még érdemes megemlíteni ebben a témakörben Sárboárd komplex területrendezésének munkálatait is.

Jelentős feladat volt a Fenyőfői bauxitbánya megnyitásához szüksége speciális felszíni bányászati-geodéziai alaphálózat létesítésének munkálata. Olyan példamutató kitartással végezte munkáját szakadó esőben és sűrű havazásban is, hogy ez munkatársainak is erőt, lendületet adott.

Tevékenysége egyik nagy elismeréseként megbízást kapott a Kar oktatási-nevelési igazgatóhelyettesi feladatára 1980-ban, mely megbízatást 1986-ban főigazgatóhelyettesi címre módosították a törvényi változások után. Ezt a feladatot 1990-ig látta el, ez időszak alatt számos képzési dokumentáció összeállítását irányította.

Ezek az új tantárgyi programok elengedhetetlenek voltak a Kar munkájának egyre magasabb szintű elismeréséhez, régi szakok megújításához, illetve újak létesítéséhez.

Munkájában kiemelt helye volt nyilvánvalóan a Földrendező szak minden alapdokumentumának létrehozása és a szak akkreditálása, az okleveles területfejlesztő mérnök szak létesítéséhez szükséges anyagok összeállítása, a területfejlesztési mérnöki szak anyagainak elkészítése, a 4 éves képzés létrehozása mindkét szakon. Elkészítette a településfejlesztési mérnök szak dokumentumait is, mely már az un. bolognai folyamathoz igazodtak.

A már működő földmérőmérnöki szak dokumentumainak megújítását is Ő irányította, komoly lépéseket tett a szak egyetemi szintű oktatásáért is.

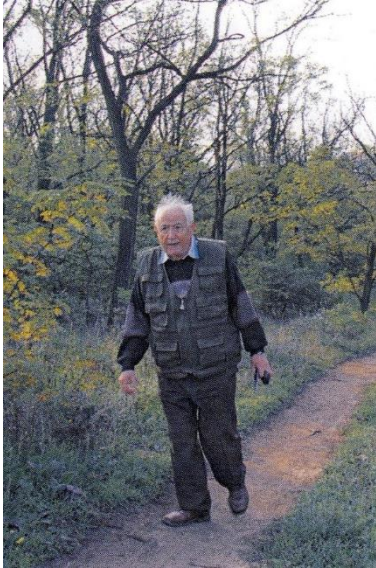
Amikor csak lehetőség volt rá, bekapcsolódott az új rendszerű szakmai képzések létrehozásának munkájába. Így részese volt TEMPUS támogatással kialakított

OLLO (Open Learning for Landoffices=Nyitott oktatás Földhivataloknak) tananyagainak kialakításának, valamint a FEFA, az OTKA és a PHARE pályázatok kidolgozásának.

1990-ben létrejött a már említett Felmérési és Földrendezői Tanszék, ahol alapvetően olyan szakembereket gyűjtött maga köré, akik az elméleti ismeretek mellett komoly szakmai gyakorlattal is rendelkeztek. A szak oktatásának meghatározó elve lett a hazai gyakorlathoz való szoros kapcsolódás. Ebben segítettek azok a szakemberek, akik baráti szalon is kötődtek személyéhez, és már komoly nevet szereztek szakmájukban. Ők is sokat segítettek a belső munkatársak fejlődésében, a hallgatók megfelelő szakdolgozati feladatainak patronálásában, a szakmai látogatások szervezésében.

Fő kutatási területként a tanszék elé két fő irányt jelölt meg: közreműködés az ingatlan-nyilvántartás alapjainak korszerűsítésében, és a területrendezés megvalósításának számítógépes megoldása. Ezek mellett segítette munkatársait a mezőgazdasági út- és vízpépítés területén a korszerű módszerek bevezetésében is. Mindez azért is kiemelkedő, mert saját maga nem használt számítógépet, de követve a fejlődést, kiválóan irányította kollégáit azok felhasználásában. A szakirodalom naprakész ismertével mindig tudta, milyen megoldások felé kell a figyelmet fordítani, mit kell azonnal bevonni az oktatás-kutatás feladatai közé. Sok publikációja jelent meg részben saját neve alatt, másrészt társszerzőkkel közösen. E téren is mindig a közös alkotás híve volt.

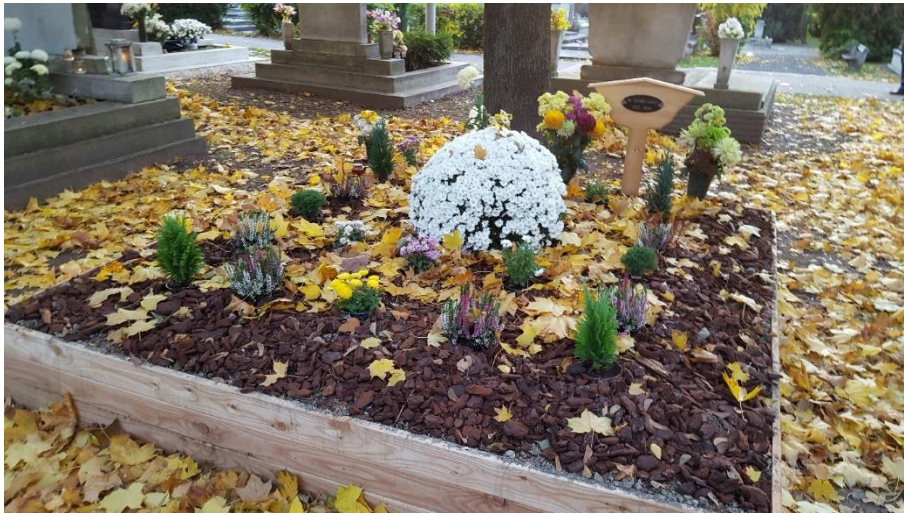
Az oktatás mellett több fontos megbízatást is ellátott. Dolgozott a Fejér megyei TIT szervezetben, a MÉM Igazságügyi mezőgazdasági Szakértő Bizottságában, szerkesztőségi tagként közreműködött az Egyetem Tudományos Közleményeinek összeállításában. De a GEO-n belül is sokat vállalt magára a Felvételi Bizottságban végzett munkájától a Záróvizsga Bizottságok működtetéséig, illetve az ezekben való közvetlen részt vételig is.

Kitüntetéseit mindig szerényen fogadta, többet lehetett azokról a szaklapokból tudni, mint Tőle magától. Volt az Erdészet kiváló dolgozója (1973), az Egyetem kiváló dolgozója (1978), a Fejér megyéért díj kitüntetettje (1978). A Fasching Antal díj (1992) és a Pro Silvicultura Arte Lignaria et Geodesia díj (1997) már egy-egy szakmai közösség magas szintű elismeréseként érte utol. Nyugdíjasként kapta meg a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetését, majd 2015-ben az „Életfa Emlékplakett” ezüst fokozata kitüntetésben részesült.

Amikor aktív munkáját befejezte, a Nyugat-magyarországi Egyetem professor emeritus címet adományozott számára. Ez méltó koronája volt az oktatás érdekében végzett 42 éves tevékenységének, de nem az oktatásban való közreműködésének, mivel azt még egy ideig így is folytatta.

Sírja Székesfehérváron a Béla úti temetőben van.

Fontosabb alkotásai:

Birtokrendezés az ezredforduló küszöbén, OTKA Kutatás (1998) (társszerzőkkel)
Die Prognose des Wandels der Bodennutzungsarten in Ungarn. Konzeption von der Flurbereinigung im Jahr 2000 (Bern 2000) (Nyiri Judittal)

Föld- és területrendezés 1-2. (Szfvár 2001) főiskolai jegyzet

Aufgaben in der Landwirtschaft, in dem Umweltschutz und in der Raumentwicklung in der ungarischen Region (Strassburg, 2001) (Nyiri Judittal)

Nemzeti Birtokrendezési Stratégia (Bp. 2004) (társszerzőkkel)

Föld- és területrendezés 1-2. (Szfvár 2010) távoktatási jegyzet TÁMOP projekt

Birtoktervezési és rendezési ismeretek 6., A településrendezés és az agrárvonalkozások (Szfvár, 2010) (TÁMOP)

Források:

GEO honlap Aranykönyv Szabó Gyula (GEO emlékérem adományozása)

FMMK honlap Aranykönyv 2005 Magyar Mérnöki Kamara Tiszteletbeli tagja

Ágfalvi M. (2016) Búcsúztató a temetőben

Busics Gy. (2016) Búcsúztató a temetőben

Szepes A. (2016) Nekrológ (FMMK honlapja, Erdészeti Lapok)